

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 20Csp/101/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417208631
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6417208631.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom samosudcom Mgr. Martinom Štubniakom v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, v konaní právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: D. E., F.. XX.XX.XXXX, trvale bytom A.. J. XXXX/XX, T. Š., v konaní o zaplatenie 2.000,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.000,- Eur, úroky vo výške 218,18 Eur a úroky vo výške 1.732,89 Eur, úrok vo výške 24,5 % ročne zo sumy 2.000,- Eur od 08.06.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 2.000,- Eur od 08.06.2017 do zaplatenia, ako aj sumu 39,28 Eur, všetko v pravidelných mesačných splátkach po 46,- Eur mesačne, splatných vždy do 20. dňa príslušného mesiaca s tým, že prvá splátka je splatnou v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, pričom omeškanie so zaplatením jednej splátky, má za následok splatnosť celého dlhu.
- II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.
- III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podanou žalobou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2.000,- Eur, úrokov vo výške 218,18 Eur, ďalej úrokov vo výške 1.732,89 Eur, úrokov zo sumy 2.000,- Eur vo výške 24,5 % ročne od 08.06.2017 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.000,- Eur od 08.06.2017 do zaplatenia a poplatkov vo výške 39,28 Eur. Žalobu odôvodnil tým, že sa jedná o nároky, ktoré mu vznikli z úverovej zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi jeho právnym predchodcom spoločnosťou Poštová banka, a. s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom dňa 23.01.2014, pričom žalovaný úver nesplácal a preto banka po predchádzajúcej výzve v súlade s obchodnými podmienkami pristúpila k zosplatneniu celého úveru. Pohľadávku z titulu vrátenia úveru Poštová banka postúpila následne žalobcovi zmluvou o postúpení zo dňa 13.06.2017.

2. Žalovaný prevzal žalobu s príslušnými poučeniami dňa 14.11.2017, avšak nijakým spôsobom sa k nej nevyjadril.

3. Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 01.02.2018 č.k. 20Csp/101/2017-67 tak, že žalobu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal vychádzajúc zo spotrebiteľského charakteru žalovaného úverového vzťahu a premlčania žalovaných nárokov, na ktoré premlčanie súd prihladol ex offa v zmysle v tom čase účinného ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

4. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 23.08.2018 č.k. 12Co/177/2018-87 rozsudok zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie z dôvodu, že po rozhodnutí tunajšieho súdu zo dňa 01.02.2018 vyslovil Ústavný súd SR nálehom zo dňa 07.02.2018 sp. zn. PL. ÚS 11/2016 nesúlad ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

5. Po vrátení veci tunajší súd prejednal a rozhodol vec na pojednávaní dňa 29.11.2018 v neprítomnosti riadne predvolaných sporových strán, keď právnej zástupkyňi žalobcu bolo predvolanie doručené dňa 29.10.2018 (svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnila žiadajúc konať a rozhodnúť v jej neprítomnosti na základe listinných dôkazov) a predvolanie sa z adresy trvalého pobytu žalovaného vrátilo súdu neprevzaté dňa 22.11.2018, ktorým dňom sa podľa § 111 ods. 3 CSP považuje predvolanie za riadne doručené.

6. Na základe žalobcom predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu Poštová banka, a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 23.01.2014 zmluvu o úvere (označenú aj ako „dostupná pôžička“), ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 2.000,- Eur. Podľa zmluvy mal úver žalovaný vrátiť v mesačných splátkach vo výške 58,- Eur v počte 60 so splatnosťou prvej splátky dňa 20.02.2014 a so splatnosťou každej ďalšej splátky k 20. dňu v mesiaci. Ako dátum konečnej splatnosti sa v zmluve uvádza deň 20.01.2019. V zmluve bola uvedená RPMN na úrovni 27,45 %, priemerná RPMN 21,09 %, úroková sadzba 24,5 % a tiež celková výška nákladov 1.478,67 Eur. V závere zmluvy je uvedené, že sa tento právny vzťah riadi aj Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami pre úver dostupná pôžička, sadzovníkom poplatkov, Oboznámením o RPMN, Oznamením o úrokových sadzbách a informáciami o poistení podľa zákona č. 186/2009 Z.z.

7. Z predloženého prehľadu (č.l. 22 a nasl. spisu) potom vyplýva žalovaným nijak nespochybná skutočnosť, že na úver uhradil iba sumu 1,02 Eur, ktorú banka započítala na úhradu úroku, nič viac už nezaplatil a v dôsledku toho potom banka dôvodne v súlade s bodom 6.2 obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička vyhlásila listom zo dňa 03.07.2014 predčasnú splatnosť úveru po predchádzajúcej výzve zo dňa 16.06.2014 (obsahujúcej upozornenie na možnosť banky postupovať takýmto spôsobom). Tento bod obchodných podmienok totiž určuje, že ak je dlžník v omeškaní s platením čo i len časti splátky, je banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva.

8. Z hľadiska právneho posúdenia predmetnej zmluvy o úvere je nepochybné, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, teda o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý v § 1 ods. 2 stanovuje, že spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Právny predchodca žalobcu mal pri uzavretí zmluvy postavenie veriteľa (dodávateľa) podľa § 2 písm. b) cit. zákona a žalovaný postavenie spotrebiteľa podľa § 2 písm. a) cit. zákona, pričom podľa § 2 písm. d) cit. zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

9. Súčasne je potrebné predmetnú zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom dňa 23.01.2014 podriaďiť aj pod právny režim spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku, keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý stanovuje, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Právny predchodca žalobcu pri jej uzavretí vystupoval v pozícii dodávateľa a žalovaný v pozícii spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, podľa ktorých je dodávateľom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Uzavretá úverová zmluva má písomnú formu a obsahuje všetky podstatné zákonné náležitosti vyžadované ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu jej uzavretia, ktorú právnu úpravu je potrebné vykladať v nadväznosti na aktuálnu judikatúru Súdneho dvora EU (prípád č. C-42/15 vo veci Biróová). Zmluva teda jasne obsahuje všetky náležitosti umožňujúce žalovanému posúdiť rozsah svojho záväzku. Nakoľko si žalovaný svoju povinnosť zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nesplnil, je povinný zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu vo výške 2.000,- Eur ako aj kapitalizované úroky vo výške 218,18 Eur a 1.732,89 Eur. Žalovaný je súčasne povinný zaplatiť aj dojednaný úrok vo výške 24,5 % ročne z istiny 2.000,- Eur od 08.06.2017 do zaplatenia, nakoľko povinnosť dlžníka zaplatiť úroky za úver až do jeho vrátenia nie je obmedzená tým, či veriteľ v dôsledku omeškania dlžníka pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, čo vyplýva nepriamo aj z výkladu ust. § 13 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Takisto žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť aj poplatky za upomienky v sume 39,28 Eur, ktoré boli jasne stanovené v sadzobníku poplatkov. Čo sa týka aktívnej legitímácie žalobcu ohľadne žalovaného nároku (a jeho príslušenstva), tak táto je daná podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a § 526 ods. 1 a 2 OZ a zakladá sa na zmluve o postúpení pohľadávok č. III/2017 zo dňa 13.06.2017, ktorou Poštová banka, a. s. postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému žalobcovi (zmluva na č.l. 30pv a nasl. spisu).

11. O úroku z omeškania súd rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013. Podľa tohto znenia je výška úrokov z omeškania o 5 % vyššia ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Banka žiadala žalovaného o úhradu do 10 dní od doručenia predčasného zosplatenia. Túto výzvu podľa doručky žalovaný neprevzal, zásielka bola uložená na pošte dňa 07.07.2014. Oznámeniu o zosplatení predchádzala písomná výzva zo dňa 16.06.2014 (č.l. 26pv spisu), kde bol žalovaný upozornený na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti celého úveru. Z uvedeného je potom zrejmé, že najneskôr dňa 07.07.2014 sa predmetná výzva banky dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Žalovaný sa dostal do omeškania s vrátením celého úveru dňa 08.07.2014 a preto nepochybne ku dňu 08.06.2017 (odkedy žalobca požadoval úrok z omeškania) bol už žalovaný v omeškaní. Nakoľko však ku dňu 08.07.2014 základná úroková sadzba ECB mala hodnotu 0,15 % ročne, má žalobca právo na úrok z omeškania len vo výške 5,15 % ročne (a nie vo výške 5,25 % ročne ako žiadal) odo dňa 08.06.2017 až do zaplatenia zo sumy 2.000,- Eur (dlžná istina).

12. Vychádzajúc z návrhu žalobcu (obsiahnutého v jeho ospravedlnení z pojednávania dňa 29.11.2018) súd umožnil žalovanému zaplatiť dlh v splátkach po 46,- Eur mesačne pod hrozbou straty tejto výhody v prípade neplnenia splátok.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku so zohľadnením úpravy článku 4 odsek 1 a 2 Základných princípov CSP, ktoré hovoria o tom akým spôsobom posudzovať vec, pokiaľ absentuje určité zákonné ustanovenie, podľa ktorého by súd mal danú vec prejednať a rozhodnúť. V danom prípade bol žalobca neúspešný len ohľadne výšky žalovaného úroku z omeškania a preto bolo spravodlivým v zmysle článku 4 bod 2 Základných princípov CSP priznať mu plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolačné dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.